

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3038/2015. (II. 20.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 1.Kf.650.311/2013/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel eljáró indítványozó (a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [2] 2. Az Alkotmánybíróság eljárásának alapjául szolgáló közigazgatási perben, illetve perújítási eljárásban megállapított tényállás szerint az ajánlatkérő a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 124. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti, közösségi értékhatárt meghaladó építési beruházás tárgyú, hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos eljárásra tett közzé részvételi felhívást 2005. február 5-én az Európai Unió hivatalos lapjában. Az ajánlattételre felhívandó jelentkezők létszámát a részvételi felhívás IV.1.4. pontjában minimum három, maximum öt főben jelölte meg az ajánlatkérő. A felhívás szerint a részvételre jelentkezőnek a műszaki és szakmai alkalmasságot azoknak a szakembereknek a bemutatásával, igazoló okmányaik, szakmai önéletrajzaik csatolásával kellett igazolni, akiket felelős műszaki vezetőként és felelős tervezőként a létesítmény megvalósításába bevonni kívánt.
- [3] Határidőre öt jelentkezés érkezett az ajánlatkérőhöz, köztük az indítványozó és egy másik külföldi gazdasági társaság alkotta konzorciumé (a továbbiakban: konzorcium) amely a vezető műtárgytervezők között jelölt meg egy tervezőt, csatolva a tervezőnek az alkalmasság elbírálásához szükséges okiratait.
- [4] A konzorcium a részvételi határidő lejártát követően az ajánlatkérőt a tervezőre vonatkozó iratok figyelmen kívül hagyására kérte, arra hivatkozott, hogy

a tervezőt tévedésből, adminisztratív hiba folytán jelölték meg vezető műtárgy-tervezőként.

- [5] A közbeszerzési eljárás részvételi szakasza a 2005. július 25-én tartott eredményhirdetéssel zárult le, az ajánlatkérő két jelentkezést talált érvényesnek és alkalmasnak. Az ajánlatkérő a konzorcium részvételi jelentkezését a Kbt. 114. § (1) bekezdés c) pontja alapján, a Kbt. 10. §-a szerint fennálló összeférhetlenség miatt érvénytelennek nyilvánította, mert a vezető műtárgytervezőként megjelölt tervező a beruházás előkészítése során az ajánlatkérővel megbízási viszonyban állt.
- [6] A konzorcium tagjai az ajánlatkérő döntése ellen jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, és kérték a részvételi jelentkezésüket érvénytelenné nyilvánító ajánlatkérői döntés megsemmisítését elsődlegesen azzal az indokkal, hogy tévesen, adminisztrációs hibából csatolták a tervezőre vonatkozó dokumentumokat. Másodsorban állították, hogy a részvételi jelentkezés beadásának időpontjában a tervező nem állt jogviszonyban sem az ajánlatkérővel, sem velük, továbbá hivatkoztak arra is, hogy a felelős vezetőre megkövetelt létszámot a tervező nélkül is teljesítették (a továbbiakban: összeférhetlenségi kifogás). A konzorcium másik kifogása szerint a Kbt. 115. §-a 130. §-a, illetve a részvételi felhívás IV.1.4. pontja összevetése alapján az ajánlatkérő nem minősíthette volna eredményesnek a részvételi felhívást, és nem folytathatta volna tovább az eljárást (a továbbiakban: a keretszáma vonatkozó kifogás).
- [7] A Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: KDB) 2005. szeptember 12-én kelt D.568/11/2005. számú határozatával elutasította a jogorvoslati kérelmet. A határozat indokolása szerint a részvételi jelentkezésben a tervező személyének megjelölése nem lehetett adminisztrációs hiba, személyének ilyen indokkal történő figyelmen kívül hagyása a részvételi jelentkezésnek a Kbt. 108. § (3) bekezdése szerint tiltott módosítását jelentette volna, az összeférhetlenséget ezért nem lehetett orvosolni. Mivel az összeférhetlenség ténye nem volt vitatott, ezért a tervező és a konzorcium tagjai közötti jogviszony hiányának a KDB nem tulajdonított jelentőséget. A keretszáma vonatkozó kifogás elbírálása során a Kbt. 130. § (7) bekezdését a KDB úgy értelmezte, hogy csak akkor kötelező legalább a megjelölt keretszámnak megfelelő számú jelentkezőt ajánlattételre felhívni, ha a jelentkezők közül marad a keretszámnak megfelelő számú alkalmas jelentkező, ezért nem volt jogsértő, hogy az ajánlatkérő két alkalmas jelentkezővel folytatta az eljárást.
- [8] A konzorcium tagjai jogorvoslati kérelmükkel azonos tartalommal keresetet nyújtottak be a KDB határozatának felülvizsgálata iránt, a keretszámmal kapcsolatos érvelésüket kiegészítették azzal, hogy az eljárás háromnál kevesebb

jelentkezővel történő folytatása az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 93/37/EGK Irányelv (a továbbiakban: Irányelv) – Kbt. rendelkezéseivel átültetett – 22. cikk (2)–(3) bekezdéseivel is ellentétes.

- [9] A Fővárosi Bíróság 2006. április 28-án kelt 19.K.33.793/2005/13. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság a KDB-vel azonosan foglalt állást mind a keretszámra, mind az összeférhetlenségre vonatkozó kifogást illetően. Hangsúlyozta, hogy a Kbt. nem ismeri az adminisztrációs hibát, a Kbt. 108. § (3) bekezdése alapján a jelentkezők kötve vannak a jelentkezésükhöz, ezért annak egyes elemeit nem lehet figyelmen kívül hagyni. A jogsértés megállapítása szempontjából irrelevánsnak találta a bíróság, hogy a felperesek túlteljesítették a felelős tervezői létszámra vonatkozó előírást. A bíróság a keretszámra vonatkozó kifogással összefüggésben hangsúlyozta, hogy a Kbt. 130. § (1) bekezdése csak annak felső határára vonatkozóan tartalmaz rendelkezést, továbbá nem fűzi a keretszám alsó határának el neméréséhez a részvételi szakasz eredménytelenségének jogkövetkezményét.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és annak megállapítása végett, hogy az ajánlatkérő jogsértést követett el, a felperesek nyújtottak be fellebbezést, jogorvoslati, egyben kereseti indokaik alapján vitatták az első fokú bíróságnak az összeférhetlenségre, illetve a keretszámra vonatkozó megállapításait. A fellebbezési eljárásban hivatkoztak először a felperesek az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 220. cikkére, továbbá összeférhetlenség miatt történt kizárásukkal összefüggésben az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EuB) *Fabricom* ügyben hozott előzetes döntésére (a C-21/03 és C-34/03. egyesített ügyekben hozott ítélet). Annak megállapítását kérték, hogy az ajánlatkérő jogellenesen járt el, amikor nem tette lehetővé, hogy bizonyíthassák, hogy a tervező bevonásával nem jutottak információelőnyhöz. A keretszámra vonatkozó kifogásuk vonatkozásában állították, hogy a KDB és az elsőfokú bíróság közösségi jogi szempontból aggályosan értelmezte a Kbt. 130. § (7) bekezdését és 10. §-át.
- [11] A másodfokú bíróság a Kbt. 130. § (1)–(7) bekezdéseinek megfelelő értelmezéséhez szükségesnek tartotta a közösségi jog értelmezését, ezért – a felperesek indítványára is figyelemmel – előzetes döntéshozatalt kezdeményezett, az EuB C-138/08. számon hozott ítéletet (a továbbiakban: EuB ítélet). A felperesek az EuB ítéletére hivatkozással a keretszámmal kapcsolatosan annak a megállapítását is kérték, hogy jogellenesen járt el az ajánlatkérő, amikor nem vizsgálta alkalmasságukat

- [12] A Fővárosi Ítéltábla 2010. január 20-án kelt 3.Kf.27.467/2009/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ítéletének indokolása szerint az EuB ítélete szerinti, irányadó értelmezésre figyelemmel is jogszerű a KDB, illetve az elsőfokú bíróság döntése a keretszámra vonatkozó kifogás tárgyában, továbbá a közösségi szabályok és az azok alkalmazása során kialakult gyakorlat alapján sem váltak kétségessé az összeférhetlenségi kifogás tárgyában hozott döntéseik. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a bírósági felülvizsgálat terjedelmét a közigazgatási döntés felülvizsgálatának terjedelme határozza meg, a bíróság a közigazgatási határozat törvényességét ellenőrzi. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperesek jogorvoslati kérelmére kizárólag azt vizsgálta a KDB, hogy az ajánlatkérő jogszerűen nyilvánította-e érvénytelennek a konzorcium jelentkezését az összeférhetlenség miatt, illetve ehhez képest jogszerűen döntött-e két érvényes és alkalmas jelentkező mellett az eljárás folytatásáról. A másodfokú bíróság hivatkozott arra, hogy – mivel a közigazgatási eljárásnak nem volt tárgya – a másodfokú eljárásban már nem volt vizsgálható, jogellenesen mellőzte-e az ajánlatkérő az alkalmas jelentkezők számának, a konzorcium alkalmasságának, a tényleges verseny érvényesülésének, az összeférhetlenséggel szemben védekezési lehetőség biztosításának vizsgálatát.
- [13] A jogerős ítélettel szemben a felperesek felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be. A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság 2011. február 7-én kelt Kfv. VI.39.111/2010/17. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [14] A másodfokú ítélettel szemben a felülvizsgálati kérelemmel párhuzamosan az indítványozó 2010 augusztusában perújítást is kezdeményezett. Perújítási kérelmében el nem bírált tényként hivatkozott a konzorciumnak az ajánlatkérő által nem vizsgált alkalmasságára, az összeférhetlenséggel kapcsolatban a védekezési lehetőség biztosításának hiányára, továbbá arra, hogy az ajánlatkérő a jogszabályi feltételek hiányában választotta a tárgyalásos eljárást, így nem volt biztosított a tényleges verseny érvényesülése a közbeszerzési eljárásban. Perújítási kérelmét az indítványozó az EuB ítéletére, a *Fabricom* ügyben hozott előzetes döntésre alapította, el nem bíralt bizonyítékként hivatkozott az Európai Bizottságnak a sérelmezett közbeszerzési eljárás tárgyában 2007–2008-ban lefolytatott vizsgálata alapján készült jelentésére. A perújító I. rendű felperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését is indítványozta, részben az ügy érdemére, részben a perújítás megengedhetőségére vonatkozó kérdések feltevését javasolta.
- [15] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megismételt eljárásban 2013. június 6-án hozott 20.K.30.089/2013/4. számú végzésével a perújítási kérelmet

elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálat eredményeként hozott ítéletére is hivatkozással rögzítette, hogy kizárólag olyan ok lehet a perújítás megengedésének alapja, amely olyan tényállási elemet kíván korrigálni, amelyet a jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás tartalmaz. Hivatkozott a bíróság arra is, hogy perújítással nem támadható a jogerős ítéletben kifejtett jogi álláspont, jogértelmezés, az alkalmazott jog megválasztása, illetve az alkalmazás jogszerűsége, és utalt arra, hogy a perújító I. rendű felperes az általa állított jogalkalmazási hibák miatt igénybe vett már minden jogorvoslati eszközt. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a bíróság által felülvizsgált közigazgatási határozatnak, illetve a jogerős ítéletnek nincsenek a perújítási kérelemmel érintett tényállási elemei, ezért azok vonatkozásában a per újratárgyalására sincs lehetőség.

- [16] Az elsőfokú bíróság végzése ellen benyújtott fellebbezésében a perújító indítványozó állította, hogy az általa megjelölt el nem bírált tények helyes értelmezés mellett, figyelemmel a jogcímhez kötöttség hiányára is, a kereseti tényállás részét képezték. Hangsúlyozta továbbá, hogy az uniós jog követelményei az ügyben nem hagyhatók figyelmen kívül sem az ügy érdemi elbírálása, sem a nemzeti eljárásjog alkalmazása során. Állítása szerint perújítási kérelmének a megengedhetőség hiányában történő elutasítása az uniós jog egyenértékűségének és tényleges érvényesülésének elvét sérti, álláspontja szerint az uniós jog érvényesülése megkívánja a perújítás érdemi tárgyalását olyan esetben is, amikor annak a magyar perjogi szabályok alapján nem lenne helye. A perújító indítványozó a fellebbezési eljárásban is indítványozta az EuB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezését.
- [17] A Fővárosi Törvényszék 2014. május 29-én kelt 1.Kf.650311/2013/3. számú – az alkotmányjogi panasszal támadott – végzésével helyben hagyta az elsőfokú bíróság végzését. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a KDB vizsgálata és határozata a jogvesztő határidőn belül benyújtható jogorvoslati kérelemben kifogásolt jogszabálysértésekre korlátozódott, és a konzorcium keresete a jogorvoslati kérelemmel azonos tényállásra alapítottan állította a felülvizsgálni kért közigazgatási határozat jogellenességét azzal a kiegészítéssel, hogy az igazolt adminisztrációs hibára tekintettel az összeférhetetlenség, illetve az érvénytelenség nem lett volna megállapítható. A másodfokú bíróság szerint a kérelemre induló eljárásban a bíróság a jogorvoslati kérelemtől és a kereseti kérelemtől nem függetlenedhet, a kérelmek keretei között vizsgálhatja a támadott határozat jogszerűségét, de az uniós szabályok érvényesülését is ilyen keretek között lehetséges és köteles biztosítani. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a keresetben állított tényállásról és jogsértésekről döntött a bíróság, döntésével nem

sértette meg az uniós jog egyenértékűségének és tényleges érvényesülésének elvét. A másodfokú bíróság szerint a perújító rendkívüli perorvoslati kérelmében már nem hivatkozhat olyan jogsértésekre, amelyeket jogorvoslati, illetve kereseti kérelmében nem kifogásolt.

- [18] 3. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslatihoz való jogának, a XV. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti jogegyenlőség követelményének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított törvényes bíróhoz való jogának, mint a tisztességes eljáráshoz való jog egyik követelményének sérelmét állította.
- [19] 3.1. Az indítványozó szerint (a jelen ügyben az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés *b*) pontja, és a XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított bírósághoz fordulás jogával összefüggésben alkalmazandó) jogorvoslatihoz való joga és hátrányos megkülönböztetése azáltal valósult meg, hogy a támadott bírói határozat a perújítást azért nem engedte meg, mert a jogorvoslati kérelemhez és a kereseti kérelemhez kötöttséget indokolatlanul rendkívül szűken értelmezte. A másodfokú bíróság ezen értelmezéséből az indítványozó szerint az következik, hogy már a jogorvoslati kérelmében, legkésőbb kereseti kérelmében hivatkozni kellett volna olyan tényekre, jogsértésekre, amelyeknek a relevanciája az EuB később született ítéletei nyomán merült fel, vagy csak később vált ismertté. A 2/2011. (V. 9.) KK véleményre hivatkozással állította, hogy a bíróság csak a kereset irányához van kötve, a perújítás alapjául megjelölt tények pedig a jogorvoslati kérelem, illetve a kereseti kérelem irányába illeszkedtek. Érvélese szerint az uniós jog érvényesülésének követelménye a perújítás megengedését a magyar szabályozás ellenére szükségessé tette.
- [20] 3.2. Az indítványozó szerint „egyéb helyzet szerinti” hátrányos megkülönböztetését okozta a támadott végzés azzal, hogy az EuB ítéleteire alapított perújítási kérelmét elutasította, ezáltal indokolatlanul került hátrányosabb helyzetbe azokhoz a jogkeresőkhöz képest, akik az Alkotmánybíróság határozatára, vagy más jogerős határozatra hivatkozással sikerrel folyamodhatnak perújításért.
- [21] 3.3. Az indítványozó állítása szerint a támadott bírói határozat a törvényes bíróhoz való jogát, és ezáltal az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében a tisztességes eljáráshoz biztosított jogát azzal sértette meg, hogy a perújítás

megengedhetőségével összefüggésben nem kezdeményezte az EuB előzetes döntéshozatali eljárását, illetve részben figyelmen kívül hagyta az EuB ítéletét.

- [22] Az indítványozó álláspontja szerint abban az esetben, amikor a magyar bíróság köteles előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni – a támadott végzést hozó másodfokú bíróságot ilyenek tekintette – az EuB törvényes bírónak minősül. A német és az osztrák alkotmánybíróságok, illetve az Emberi Jogok Európai Bíróságának több határozatára is hivatkozással érvelt amellet, hogy az EuB „törvény által felállított bíróság”, amelynek eljárása funkcionálisan megfeleltethető az Alkotmánybíróság konkrét normakontroll eljárásának, utalt a 35/2011. (V. 6.) AB határozatra.
- [23] Az indítványozó érvelése szerint az uniós jog egyenértékűségének és tényleges érvényesülésének elve korlátozza a tagállamok eljárásjogi autonómiáját, ennek megfelelően a tagállami eljárásjog alkalmazásával összefüggésben is mérülhet fel olyan kérdés, amely az uniós jog EuB általi értelmezését kívánja meg. Hivatkozott arra is, hogy az EuB előzetes döntéseinek *ex tunc* hatálya folytán az uniós jogot a hatálybalépésére visszamenőlegesen az EuB értelmezésének megfelelően kell alkalmazni.
- [24] Az EuB-nak a *Kühne & Heitz*, a *Lucchini*, illetve a *Kepter* ügyben hozott ítéleteire hivatkozással az indítványozó állította, hogy jelen ügyben azt kellett volna az előzetes döntéshozatali eljárásban tisztázni, hogy a jogorvoslati, illetve kereseti kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő leteltét követően ismertté vált előzetes döntések (EuB ítélete, a *Fabricom* ügyben hozott ítélet) érvényesülése érdekében kell-e jogorvoslatot biztosítani, azaz a perújítást jelen ügyben meg kell-e engedni. A perújítás megengedhetősége körében az EuB döntését igénylő további kérdésként jelölte meg az indítványozó, hogy az uniós jog egyenértékűségének elve alapján meg kell-e engedni a perújítást az ügyben.
- [25] Törvényes bíróhoz való jogának sérelmét állította az indítványozó azzal összefüggésben is, hogy a támadott végzés az EuB ítélet részbeni mellőzésével rekesztette ki a felülvizsgálható jogsértések köréből a tényleges verseny, a tárgyalásos eljárás választása jogszerűségének vizsgálatát.
- [26] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Ennek során az Alkotmánybíróság eljáró tanácsa mérlegelési jogkörében megvizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatósága Abtv.-ben meghatározott formai és tartalmi követelményeinek.

- [27] 4.1. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen meghatározza az Abtv. 52. § (1b) bekezdésébe foglaltakat. Az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított törvényes bíróhoz, és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmére is hivatkozott. Az indítványozó a két alapjog egymáshoz való viszonyára, a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmára vonatkozóan nem tett előadást, azt sem fejtette ki, indokolta meg, hogy a támadott végzés miatt ellentétes a tisztességes eljárás követelményével. Az indítvány ezen hiányossága annak tükrében bír különös jelentőséggel, hogy az indítványozó szerint ebben az eljárásban alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésként kellene vizsgálni, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése magában foglalja-e a törvényes bíróhoz való jogot, létezik-e egyáltalán törvényes bíróhoz való jog.
- [28] 4.2. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [29] 4.2.1. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszéknek a bírósági felülvizsgálat kereteit érintő döntéséből eredezteti alapjogi sérelmeit, és azt állítja, hogy ez a döntés okozta a jogorvoslathoz illetve a törvényes bíróhoz való jogának sérelmét.
- [30] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az „Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, [...] a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {3170/2014. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]}. A „bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon. [...] Az eljárás lefolytatása, a tényállás megállapítása és értékelése, az alkalmazandó jog meghatározása és annak az értelmezése kizárólag a rendes bíróság feladata {3037/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [28], [29]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata a jelen ügyre vonatkozóan annak kimondását teszi szükségessé, hogy az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatta a Fővárosi Törvényszéknek a bírósági felülvizsgálat kereteire és ennek folytán

az alkalmazandó uniós jog meghatározására vonatkozó álláspontja jogszerűségét, illetve a jogalkalmazási gyakorlatnak megfelelését. Az eljárás, a bírósági felülvizsgálat kereteinek, valamint az alkalmazandó jognak a meghatározása a rendes bíróságok feladata, egyben felelőssége is, amely csak kivételesen, a jelen ügyben azonban nem vet fel alkotmányossági kérdést.

- [31] 4.2.2. Az indítványozónak a sérelmezett bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó álláspontja azon a feltételezésen alapul, miszerint a jogorvoslati és kereseti kérelemhez kötöttség kevésbé szigorú értelmezése mellett a másodfokú bíróság ugyanúgy megengedte volna az EuB ítéleteire alapított perújítást, mint más – hatósági, bírósági, alkotmánybírósági – határozatok esetében. Az indítványozó állítása szerint az EuB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezése is a perújítást megengedő döntést eredményezett volna.
- [32] Az Alkotmánybíróság szerint a sérelmezett döntésnek az érdemi döntés tartalmával való ilyen, az indítványozó állítása szerinti összefüggései nem állnak fenn. A támadott bírói határozat a bírósági felülvizsgálatnak a jogszabályi rendelkezések értelmezésével megállapított kereteire, és a perújításnak mint rendkívüli perorvoslatnak a jellemzőire és szabályaira figyelemmel utasította el az indítványozó perújítási kérelmét, és nem azért, mert azt az indítványozó az EuB ítéleteire alapította. Megjegyzi továbbá az Alkotmánybíróság, hogy a (hatékony) jogorvoslatához való jog nem teremt várományt meghatározott tartalmú döntésre.
- [33] Az előzetes döntéshozatali eljárás elmaradásával összefüggésben állított sérelmek tekintetében az Alkotmánybíróság a döntés várható tartalmával kapcsolatban utal a fentiekre, továbbá arra, hogy az előterjesztési kötelezettséggel rendelkező bíróságnak a szükségesség kérdésének megítélésében biztosított mérlegelési joga az indítványozó által állított összefüggéseket szintén kétségesé teszik.
- [34] 4.2.3. Az indítványozó kérelmére induló eljárásban az Alkotmánybíróság vizsgálata az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján a megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik, így az indítványhoz kötötten ítéli meg azt is, hogy az indítvány által felvetett kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű-e. Az indítvány vizsgálata alapján az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy az indítványozó által megjelölt, vagy az indítvány által felszínre hozott más kérdések sem tekinthetők olyan alapvető alkotmányjogi kérdésnek, amely az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálatát jelen ügyben szükségessé tenné.

[35] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának, továbbá az Abtv. 29. §-ában foglalt törvényi feltételek egyikének sem, ezért – az Abtv. 47. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján az alkotmányjogi panaszt visszautasította. Végzését az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel indokolta.

Budapest, 2015. február 9.

Dr. Lévy Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkócs Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1564/2014.

